AMERİKA’NIN İSLÂM'I YOK ETME SALDIRISI

SALDIRI SLOGANLARI

HUTBETÜ’L-HÂCE

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللهُ فَلاَ مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلاَ هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلاَ تَمُوتُنَّ إِلاَّ وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ.[آل عمران:102])

(يَاأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيراً وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالأَرْحَامَ إِنَّ اللهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيباً.[النساء:1])

(يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللهَ وَقُولُوا قَوْلاً سَدِيداً يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزاً عَظِيماً.[الأحزاب: 70-71])

Kuşkusuz ki hamd, Allah’a mahsustur. O’na hamdeder, O’ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrin-den, amellerimizin kötülüğünden O’na sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur, kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur.

Allah’tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O tek-tir ve ortağı yoktur. Ve yine şehadet ederim ki, Muham-med O’nun kulu ve rasûlüdür.

“ Ey iman edenler! Allah’tan sakınılması gerektiği gibi sakının ve ancak müslümanlar olarak ölün.”[1]

“ Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve ka-dınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah’tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüp-hesiz ki Allah üzerinizde gözetleyicidir.”[2]

“ Ey iman edenler! Allah’tan korkun ve doğru söz söyleyin ki, Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah ve Rasûlü’ne itaat

---

[1] Âl-i İmrân 102

[2] Nisâ 1

ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur."[3]

Sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabı, yolların en hayırlısı Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) in yoludur. İşlerin en şerlileri sonradan uydurulanlardır. Sonradan uydurulan her şey bid'attir, her bid'at dalâlettir, her dalâlet ateştedir.[4]

Doksanlı yılların başında Sovyetler Birliği'nin yıkılıp parçalanması, devlet olarak yıkılmasından öte dünya bazında bir ideolojinin yıkılması, evrensel ve devletlerarası olarak sona ermesi demektir.

İkinci Dünya Savaşı'nın hemen ardından Amerika'nın liderliğinde Batı bloğu ile Sovyetler Birliği'nin liderliği altında Doğu bloğu arasında çatışma başladı. "Soğuk Savaş" olarak isimlendirilen bu çatışma, yalnızca iki blok arasında devletlerarası bir çatışma olmayıp aynı zamanda Kapitalizm ve Sosyalizm ideolojileri arasındaki ideolojik çatışma özelliğine de sahipti. Ayrıca bu çatışma sadece Avrupa'yı değil bütün dünyayı kapsamaktaydı.

Sovyetler Birliği'nin yıkılıp birçok devlete bölünmesi, Marksist Sosyalist ideolojinin sistem ve metod olarak bölge halklarının yaşantılarından uzaklaşması ve Marksist Sosyalizmin devletlerarası arenada ve dünya bazında sona ermesi ile bu iki blok arasındaki çatışma da sona erdi.

Amerika ve genel anlamda Batı bloğunun, bu çökü şü sistem ve yaşam biçimi olarak kapitalist ideolojinin zaferi saymaları ve Japon Filozof

---

[3] Ahzâb 70-71

[4] Hutbetü'l-Hâce adıyla meşhur olan bu duanın yapılmak istenen her işten önce söylenmesi meşru kılınmıştır. Bu hutbe kısmen ve tamamen Müslim 867-868, Ebu Dâvud 2118, Tirmizî 1111, Nesâî 3263, İbni Mace 1892 ve başka hadis kitaplarında sahih olarak rivayet edilmiştir. Rasûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bu duayı Cuma ve nikah hutbeleri ile dinî meselelerde konuşacağı zamanlarda yapar ve ashâbına da böyle yapmalarını öğretirdi.

Fokoyama'nın tarihin sona ermesi şeklinde bir ifade kullanacak kadar bu zaferi Kapitalizme inananların ne kadar önemli bir mesafe katettiklerinin göstergesi kabul etmeleri gayet doğaldı.

Ancak ideolojiler; ideolojiye inanan devletlerin çöküşleri ile -ki bu çöküş Devleti'n parçalanmasına ve topluluklara ayrılmasına yol açsa bile- sona ermez. Halklar ve ümmetler ideolojiye olan inançlarını terkettikleri ve başka ideolojilere inanmaya, hayatlarını yeni inançlarına göre düzenlemeye başladıkları zaman ancak ideolojiler sona erer.

Marksist Sosyalizmde ise bu olay yaşandı. Zira Doğu bloğunu meydana getiren bütün halklar ve milletler Marksist Sosyalizmden vazgeçerek Kapitalizme döndüler ve hayatlarını kapitalizme göre kurdular.

Marksist Sosyalizm ile İslâm arasında bir karşılaştırma yaptığımız zaman; 1924 yılında Osmanlı Hilâfet Devleti yıkıldıktan sonra bile evrensel olarak İslâm ideolojisinin bütün dünyada varlığını sürdürdüğü görülmektedir. Farklı halklardan meydana gelmelerine, pratikte İslâm'ın hayatlarından uzaklaştırılmasına ve henüz müslümanların Devleti'nin olmamasına rağmen İslâm ümmeti halen daha bu ideolojiye inanmaktadır.

Kendi iradesinin dışında dış faktörler nedeniyle sistemlerini tatbik edemeseler bile bir ideolojiye inananlar var oldukça, o ideoloji evrensel olarak kalır. Fakat, ideolojiyi taşıyan bir devlet olmadıkça ve inandığı temellere göre devletlerarası siyaseti yürütemediği sürece devletlerarası sahnede bir devlet olarak yer alamaz.

Bu esasa göre; Rasulullah (s.a.s) Medine'ye hicret edip Medine'de ilk İslâm Devleti'ni kurduktan ve İslâm ideolojisine göre Medine'de İslâm Ümmetini meydana getirdiği günden itibaren evrensel olarak İslâm ideolojisi varlığını sürdürmüştür. Kurulduğu günden bu asrın birinci çeyreğinde Osmanlı Hilâfet Devleti'nin yıkılışına kadar geçen süre içerisinde de devlet olarak varlığını sürdürmüştür.

Sosyalizm ise, ondokuzuncu asrın sonlarında Avrupa halkları arasında kamuoyu oluşturduğu günden itibaren evrensel olarak var olmuştur.

1917 yılında da Rusya ve civarında Sosyalizme göre devlet kurulduktan sonra ise devletlerarası olma özelliğini kazanmış ve daha sonra Sovyetler Birliği olarak tanınmıştır. 1991 yılında Sovyetler Birliği yıkılıp bu çatı altındaki halklar Sosyalizmden sıyrılıncaya kadar geçen süre içerisinde de devletlerarası olma özelliğini korumuş, Sovyetler Birliği'nin yıkılışı ile de Marksist Sosyalizm devletlerarası ve evrensel olma özelliğini yitirmiştir.

Sosyalizmin çöküşü ile Kapitalizm devletlerarası alanda yalnız kaldı. Çünkü şu anda dünyada Kapitalizmin dışında bir başka ideolojiyi taşıyan ve taşıdığı ideolojiye göre devletlerarası siyasetini oturtan, yürüten bir devlet bulunmamaktadır.

Evrensel platformda ise yalnızca iki ideoloji bulunmaktadır ki bunlar: İslâm ve Kapitalizmdir. Devletlerarası arenada yalnız kalan Kapitalizm Yeni Dünya Düzenini doğurdu. Kapitalizmin devletlerarası arenada yalnız kalması açısından "Yeni Dünya Düzeni" denmesi doğrudur.

Bunun için Amerikan eski başkanı George Bush'un Yeni Dünya Düzeninin doğuşunu ilan etmesi de doğaldır. Çünkü Amerika, şu anda hem dünyada birinci devlettir hem de Kapitalist ülkelerin lideri ve Kapitalist ideolojiyi yayma bayrağının taşıyıcısıdır.

Sömürgeci bir devlet olarak dünya sahnesine çıktığından beri Amerika, sömürgeciliğin eski ve yeni şekli ile Kapitalizmi yaymaya başladı. Zira sömürgecilik bu ideolojiyi yayma metodudur. Ancak Kapitalist ideoloji, devletler arasında tek kalınca evrensel olarak tek kalması için çalışmaya daha fazla önem verdi. Amerika, diğer kapitalist devletlerin birbirleri ile yardımlaşmalarında Kapitalizmi; ilişkilerin ve devletlerarası örflerin temeli haline getirmeyi başardığı gibi şu anda da yeryüzündeki bütün halk ve milletlerin dini haline getirmek istemektedir. Öyle ki insanlar; sistemleri ve kanunları ile Kapitalist ideolojinin tatbiki ile yetinmeyip, Kapitalist akideye inansın, hayatlarında diğer işlerinde Kapitalist düşünceleri, mefhumları, ölçüleri ve kanaatleri hakim kılsınlar.

Birleşmiş milletlerin kuruluşundan beri Kapitalist ideolojiyi devletlerarası kanunların, örflerin ve ilişkilerin esası haline getirmeye

koşuşturan Amerika, Kapitalist adetleri bu türden devletlerarası örgütlerin sözleşmeleri nin, baş temeli haline getirmiştir. Ancak Sovyetler Birliği Sosyalist temele göre Doğu bloğunun liderliğini aldığından, devletlerarası ve evrensel olarak ideolojisini kabullendirmesinden dolayı Amerika, pratikte bu hedeflerini gerçekleştirmeyi başaramadı.

Sömürgecilikle karşı karşıya kalan halk ve milletleri; sömürgeci batı devletlerinin aşırılıkları, zulümleri ve aç gözlülükleri neticesi olan kölelik ve düşmanlıklardan faydalanabilen Moskova, Kapitalizmin devletlerarası alanda tekliğini engellemeyi başardı. Zira bütün dünyada Kapitalizme yönelik saldırılar yaparak, Kapitalizm ile sömürgecilik arasında bağ kurarak sömürgeciliğin çirkin yüzünü ortaya çıkardı. Kapitalist sömürgecilikten kurtulmanın tek yolunun da Sosyalist devrimler yapmak olduğunu söyledi.

Sosyalistler bu saldırıları ile küçümsenmeyecek derecede başarılar kazandılar. Halklar, Sosyalizme özenmeye, devletler Kapitalizme karşı bağımsızlık bayrağını açmaya başladılar ve Sosyalizm bayrağını açarak eski sömürgecilikten kurtuldular.

Ancak Amerika, eski şekli ile sömürgeciliğin; bir ideoloji olarak kapitalizm ve güçlü bir devlet olarak da batı üzerindeki tehlikesini kavradı. Bu nedenle hemen halkları ve milletleri Sosyalizme yönlendirerek onları kucağına düşürme çalışmalarını başlattı. Böylece bizzat kendisi sömürgecilik kıskacı altında kıvranan bu halklara Avrupa'nın sömürgeciliğinden kurtulmaları için yardım etti. Ardından Avrupa'nın sömürgesi olmaktan kurtulan halkları ve milletleri sömürgeciliğin yeni ve pis şekli ile kayıt altına aldı. Askeri anlaşmalar, karşılıklı güvenlik ittifakları, ekonomik ve mali yardımlar, kültürel işbirliği gibi dolaylı yolları kullanarak Avrupa sömürgeciliğinden kurtulan ülkeleri ekonomik, siyasi ve kültürel egemenliği altına aldı. Böylece bağımsızlık ve hürriyet bayrağı altında eski sömürgeciliğin yerini yeni sömürgecilik aldı.

Her ne olursa olsun Sovyetler Birliği ile birlikte Sosyalizmin de çökmesi, Kapitalizme karşı koyacak herhangi bir Devleti’n de bulunmaması nedeniyle devletlerarası arenada Kapitalizme rahat bir ortam açıldı.

Bu nedenle kırklı yıllardan bu yana Birleşmiş Milletler sadece konuşma kürsüsü olmaktan başka bir işlev görmemiştir. Sovyetler Birliği'nin Birleşmiş Milletlerde "VETO" hakkını kullanmasından öte Birleşmiş Milletlerin gerçek bir faaliyeti de yoktur. Şu anda ise Birleşmiş milletler, devletlerarası otoritenin elinde geniş kapsamlı bir organ haline dönüştü. Bu haliyle BM, bir yandan Amerika'nın hegemonyasını kutsallaştırmada önemli bir araç olurken diğer yandan da bağlayıcı özelliğe sahip devletlerarası kanunlar gibi Kapitalist geleneklerin yerleştirilmesinde önemli bir organ olma haline geldi.

Şu anda ise Amerika'nın Kapitalist ideolojiyi yeryüzündeki tüm halkların ve milletlerin ideolojisi yapma atağı, İslâm dünyasının dışında başka hiçbir yerden her hangi bir mukavemetle karşılaşmayacaktır.

Buna göre İslâm ümmetinin dışında şu anda yeryüzünde var olan halklar ve milletler aşağıdaki hallerden birisine sahiptirler:

1- Amerika, Batı Avrupa ülkeleri ve bunlara ilaveten Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda gibi eskiden beri Kapitalizme inanan halklar.

2- Sosyalizmden sıyrılıp hayatlarını Kapitalizmin kalıplarına göre şekillendiren Rusya ve Doğu bloğundan geriye kalan ülkelerde yaşayan halklar ve milletler.

3- Şeklen de olsa henüz Sosyalist sloganları kullanmaktan vazgeçmemiş ancak Sosyalizme de inanmayan, Kapitalizme döndüğünü açıkça ilan etmeden aşamalı olarak Kapitalizme dönüş yapmakta olan Çin, Kuzey Kore, Vietnam ve Küba gibi ülkelerde yaşayan halklar ve milletler.

4- Kendilerinde asli bir ideoloji bulunmayan, akidevi olarak da Kapitalizme düşman olmayan Latin Amerika'da yaşayan halklar ve milletler ile, Uzak Doğu, Güneydoğu Asya ve Afrika halklarının büyük bir kısmını meydana getiren halklar ve milletler.

Şu anda İslâm'a göre yaşanmamasına ve İslâm risaletini dünyaya taşıyan bir Devleti'n de bulunmamasına rağmen dünyada var olan

halklar arasında Kapitalizmin dışında inandığı bir ideolojisi bulunan insanlar arasında İslâm ümmeti tek ümmettir.

Bunun için şu anda Amerika'nın Kapitalizmi evrenselleştirme atağına gerçekten karşı koyacak İslâm aleminin dışında bir kimse yoktur.

Şu anda İslâm dünyasında bulunan devletlerin hiçbirinin İslâm'ı uygulamamalarına, -her ne kadar bazıları uyguladıklarını iddia etseler detam tersine yerleşik bir şekilde Kapitalizmi uygulamalarına, İslâm ümmetinin bölünmüşlüğüne, Hilâfetin yıkılışından önce ve sonra kâfirlerin çıkardığı olaylara, başlarında; müslümanların topraklarında batının kurduğu küfür ortamlarını koruyan, batının çıkarlarına hizmet eden ve nüfuzunu yerleştirmesine kolaylık gösteren, iç ve dış siyasetlerinin tamamında batıdan gelen emirlere göre hareket eden kâfirlerin uşakları olan idarecilerin bulunmasına rağmen İslâm ümmeti, Hilâfet Devleti'nin yıkılması ile sona ermedi ve ellili yılların başlarından itibaren İslâm'a göre kalkınmanın metodunu anlamaya, İslâm'a göre hayatı yeniden kurmaya ve İslâm ile dünyayı kurtarmayı özleyerek çalışmaya hareket etmeye başladı.

Ümmetin henüz kalkınmasını tamamlamış olmamasına, uşak idareciler tarafından ümmete uygulanan baskılara, zulümlere, cezalara, bu idarecilerin ümmet üzerinde oluşturdukları baskı ve terör ortamlarına, ümmetin küfrün ateşi altında çökmesi amacıyla halklarına karşı bu idarecilerin kâfirlerin çizdiği planları uygulamalarına rağmen başlarında Amerika olmak üzere kâfir batı, İslâm Ümmetinin kalkınmasını tamamlamasından, müslümanların tek bir ümmet olarak yeniden hayat sahnesine dönmesinden, risaleti yeniden dünyaya taşıyacak, beşeriyetin ulaştığı her türlü medeni ve ilmi gelişmelere rağmen yeryüzünü güvenin ve güvenliğin olmadığı bir ormana çeviren Kapitalizmin egemenliğinin ve faydacı maddi değerlerinin ürünleri olan badirelerden, sıkıntılardan kurtaracak tek bir Hilâfet Devleti'nin çatısı altında yaşamalarından korkmaktadır.

Kâfir Batı, tarihin derinliklerinde birbirini boğazlayan kabilelerden oluşan Arapları; İslâm'ın nasıl medeniyet sahibi, seçkin bir ümmete dönüştürdüğünü, bu ümmetin İslâm'ın nuru ile dünyayı aydınlattıklarını, kısa bir süre içerisinde köklü bir devlet haline gelerek dünyanın efendisi olduklarını ve bu konumlarını yaklaşık on

asır sürdürdüklerini, bu süreç içerisinde tüm dünyaya adaleti, emniyeti, yüce değerleri ve cömertliği yaydıklarını, her yerde Hilâfet bayrağını dalgalandırdıklarını halen daha hatırlamaktadır.

Bu nedenle Amerika artık İslâm ümmetinin yeniden dirilmesinden korkmakta, egemenliğini ve çıkarlarını sadece kendi toprakları üzerinde değil insanoğlunun yaşadığı her yerde yerleştirmeye çalışmaktadır.

Bu hakikatın ışığı altında Amerika ve Batı gerçeği kavranıldığında, Amerika'nın başlattığı atağın evrensel olmasına rağmen bununla birinci derecede İslâm ümmetinin hedeflendiği görülecektir.

Her ne kadar Amerika'nın bu saldırısının arkasında Kapitalist aç gözlülük, Amerika ve Avrupa'nın müslümanların topraklarında var olan servetlere olan düşkünlükleri, bu ülkelerdeki stratejik coğrafyadan faydalanma, batı menşeli mallar için büyük bir pazar olma ve sanayileri için zorunlu olan hammaddelerin temin edilebildiği bir kaynak, yaşam için hayati bir öneme sahip bol miktarda petrollere sahip olması gibi faktörler varsa da Amerika'yı böylesi bir saldırıya sevk eden asıl faktör bunlar değildir. Asıl faktör İslâm ümmetinin, bünyesinde batının devletlerarası nüfuzuna ve çıkarlarına hatta ve hatta batının varlığına yönelik tehlikeleri barındırmasıdır. İslâm ümmetinin uykusundan uyanıp kalkınması ve risaletini dünyaya taşımaya başlaması endişesi batıyı korkutmaktadır.

AMERİKAN SALDIRISININ DAYANAKLARI

İSLÂM alemine yönelik saldırıda Amerika bir takım faktörlere dayanmaktadır. Bunlar şunlardır:

1- Özellikle İkinci Körfez Savaşı’ndan sonra topyekün İslâm bölgesinde Amerikan'ın nüfuzunu iyice yerleştirmesine yol açan gelişmeler nedeniyle İslâm dünyasındaki nüfuzu ve devletlerarası ağırlığı. Bu ağırlığın ve nüfuzun verdiği avantajla, İslâm dünyasında kurulu olan devletlerin, müslümanları Kapitalizme inandırarak İslâm'ı yok etmeyi hedefleyen Amerika'nın baskılarına daha fazla itaat etmeleri.

2- Amerika'nın önderliğinde diğer Kapitalist ülkelerin de bu saldırıda Amerika ile işbirliğine girmeye hırs göstermeleri, Amerika'nın başarıya ulaşması için İslâm dünyasında nüfuzunu ve uşaklarını zorla yerleştirmede ona yardımcı olmaları. İslâm'ın; kendileri, çıkarları ve nüfuzları üzerinde tehlike teşkil etmesinde bu devletlerin Amerika'dan farkları yoktur.

3- Uluslararası hukukun bir aracı olan Birleşmiş Milletler ve sözleşmesi, planlarını uygulaması için BM'nin kullanımına verilen BM'ye tabi örgütler ve kurumlar, ekonomik, siyasi, askeri vb. icraatlarını gerçekleştirebilmesi için zorunlu gördüğü hallerde kullanabileceği devletlerarası kanunlar.

4- Amerika ve müttefiklerinin saldırıda en etkili bir silah olarak kullanabilecekleri Uluslararası medya kuruluşları üzerindeki egemenlikleri. Ki bu medya kuruluşları, İslâm'ı gerçek şeklinden saptırmada kullanıldığı gibi bu saldırıda kullanılan sloganların sürekli gündemde tutulabilmesi, İslâm'a bağlı olanların köktendinci, şiddet yanlısı, aşırı, kaba ve terörist gibi sıfatlarla itham edilerek dünyanın onlara karşı düşman hale getirilmesi için de kullanılacaktır. Özellikle içerisinde bulunduğumuz asrın ikinci yarısında telekomünikasyon alanında görülen devrim nedeniyle dünyanın adeta küçük bir köy haline getirildiği, neredeyse sesli, görüntülü veya yazılı bir yayın organının girmediği tek bir evin kalmadığı günümüzde medyanın tehlikesi apaçık ortadadır.

Galiba Amerika'nın bu saldırısında kullandığı dayanakların en tehlikelisi ve iğrenç olanı uşak idareciler, onların yanlarında bulunan ücretli münafıklar, menfaat düşkünü fırsatçılar, kâfir batının kültürü ile sırtlanlaşan yardımcılar, batı tarzı hayata hayran olanlar, hatta ve hatta İslâm'a çok önem verdiği görüntüsü veren gerçekte ise dinin hayattan ayrılmasına çağrıda bulunan laiklerden olan fakat kendilerini insanlara İslâmcı düşünür olarak tanıtanlar ve yöneticilerin arzularına göre hareket eden birtakım alimlerin oluşturduğu kimselerdir.

Bunların tamamı, Kapitalizm için müslümanları dinlerinden döndürme hamlesinde çeşitli yollar ve araçlarla Amerika'nın saldırılarına hizmet etmektedir. Bu saldırıda kullanılan çeşitli yol ve araçlar ise şunlardır:

-Medya saptırması,

-İSLÂM mefhumlarının ve hükümlerinin tahrif edilmesi,

-Küfür kanunlarının tatbik edilmesi ve bu tatbikatta lazım olan kanunların çıkartılması ve kullanılması,

-Kâfirlerin nüfuz ve egemenliği altında kalmaları için çeşitli bağlar, anlaşmalar ve ittifaklarla bölge ülkelerinin kıskaç altına alınması,

-Ümmette bulunan İslâm'ı değerlerin katledilmesi hedeflenerek ümmetin fakirleştirilmesi için kâfirlerin planlarını infazda üzerlerine düşen rolleri yerine getirmeleri,

-Ümmetin samimi evlatlarına baskı yaparak susturmak, insanlar arasında baskı ve terör havası yaymak suretiyle açıkça hakkı söylemeye cesaret edecek kimse bırakmamak. Ümmetin küçük düşürülmesi, küfre ve kâfirlere uysallıkla itaat etmelerini kolaylaştırmak için ortam hazırlamak.

Müslümanları Kapitalizme inandırma yoluyla İslâm'ı yok etmeyi hedefleyen Amerika'nın İslâm'a ve müslümanlara karşı başlattığı kampanyanın en belirgin özellikleri bunlardır. Bu saldırı Kapitalizmin özünü oluşturan dört sloganda toplanmaktadır. Bunlar; Demokrasi, çoğulculuk, insan hakları ve pazar politikalarından meydana gelmektedir.

Bu sloganlara saldırmaya ve detaylı olarak bunları çürütmeye başlamadan önce bu sloganların kaynaklandığı esastaki bozukluğu açıklamak lazımdır.

Bu esas, dinin hayattan ayrılmasını öngören Kapitalizm akidesidir.

Bu akide akletme ile hatta mantıksal bir işlemden bile çıkmış değildir. Bu akide birbirine zıt iki düşünce arasında orta bir çözümdür. Bu fikirler; Ortaçağ boyunca hayattaki her şeyin dine boyun eğmesi gerektiğini söyleyen Avrupa'daki din adamlarının çağrıda bulundukları düşünceler ile yaratıcının varlığını inkâr eden birtakım düşünür ve filozofların çağrıda bulundukları düşünceler arasında orta bir çözümdür.

Dinin hayattan ayrılması düşüncesi iki taraf arasındaki orta bir çözümdür. Birbirinden farklı iki şey arasında bir orta çözüm tasavvur edilebilir. Ancak birbirine zıt iki şey arasında orta bir çözüm tasavvuru mümkün değildir. Ya insanı, hayatı ve kâinatı yaratan bir yaratıcı vardır ki bu durumda yaratıcının insan için hayatta takip edeceği bir nizam koyup koymadığı ve ölümden sonra da koyduğu nizama göre hareket edip etmediklerinden dolayı insanları hesaba çekeceği araştırılır. Ya da bir yaratıcı yoktur, dolayısıyla da dinin hayattan ayrılması diye bir şey söz konusu olamaz. Zira bu durumda din tamamen terkedilir.

Ayrıca, yoktan yaratıcının varlığı pek o kadar da önemli değildir sözü hem akla uymamakta hem de insan bu ifadeden mutmain olmamaktadır.

Görüldüğü üzere Kapitalist akidenin sadece orta bir çözümden ibaret olması, içerisinde orta bir çözümün bulunmasının doğru olmadığını gösterir. Yalnızca bu durum bile bu akidenin çürütülmesi için yeterli bir nedendir. Yaratıcının varlığına inananların veya inkâr edenlerin varlığı durumu değiştirmez.

Oysa kesin akli delil; insanı, hayatı ve kâinatı yaratan bir yaratıcının var olduğu, bu yaratıcının, insan için dünyada takip edeceği bir nizam koyduğu ve insanoğlunu dünyada bu nizama bağlı kalıp kalmadığı konusunda öldükten sonra hesaba çekeceği sonucuna götürmektedir.

Bununla beraber burada, bir yaratıcının var olup olmadığını veya insan için bir nizam koyup koymadığını araştırmaya gerek yoktur. Buradaki araştırmayı Kapitalist akide ve onun bozukluğunu açıklama noktasında yoğunlaştırmak gerekir. Bu hususun araştırılmasında, bu akidenin akla dayanmayan ve birbirine zıt iki fikir arasında orta bir çözüm olduğunu ortaya koymak yeterlidir.

Sadece Kapitalist akidenin çürütülmesi bir bütün olarak Kapitalizmin reddi için yeterlidir. Çünkü bozuk bir temel üzerine oturtulan şey de bozuktur. Bu söz şu anlama gelmektedir. Kapitalizmin bozukluğunu ortaya koyabilmek için ideolojinin temel düşüncelerinin detayına girmeye gerek yoktur. Ancak bu düşüncelerden bir kısmının revaçta olması, bazı müslümanlarca kabul görmesi ve Amerika'nın İslâm'a ve

müslümanlara yönelik çirkin saldırılarda kullandığı sloganlardan olması nedeniyle, bu sloganlara saldırıda bulunmak, bozukluğunu, İslâm'la çeli°tiğini yani müslümanların onu almalarının haram olduğunu, tamamıyla terketmelerinin, ona çağıran ve devam eden herkesle çatışmanın farz olduğunu açıklamak kaçınılmaz olduğu için sadece bu detaylar üzerinde durulacaktır.

Yukarıda da geçtiği üzere demokrasi, çoğulculuk, insan hakları ve pazar politikaları sloganlarının detayları şöyledir:

DEMOKRASİ

Demokrasi, Kapitalist düşünceye ait genel bir çerçevedir. Yani Kapitalist devletlerin ve Kapitalizme göre hareket eden devletlerin uyguladıkları yönetim sisteminin adıdır. Demokrasiye inananlara göre Demokrasi; halkın kendi koyduğu kanunlarla kendi kendini yönetmesidir. Kapitalistlerden birçokları sistemlerini "Demokratik Sistem" olarak isimlendirmektedirler Ancak bu isimlendirme birçok sebepten dolayı doğru değildir. Demokrasi orijinalliği itibarı ile Kapitalistlerin buluşu da değildir. Demokrasiyi kullanmada eski Yunanlı'lar onlardan öncedir. Demokrasiyi uygulamada Kapitalistler tek olmadıkları gibi Marksist Sosyalistler de Demokrat olduklarını söylerler ve sistemleri yıkılıncaya kadar da bu iddialarını sürdürmüşlerdir.

Demokraside en önemli husus kanun yapma hakkının yaratıcı yerine insana verilmesidir. Dinin hayattan ayrılması gerektiğini söyleyenlerdeki mantık da budur. Çünkü dini hayattan ayırmak demek yaratıcı yerine insanı kanun koyucu yapmak demektir.

Bu noktada Kapitalistler, insanın yaratıcı tarafından konulan muayyen bir şeriata tabi olmakla ve hayatında bu şeriatı uygulamakla mecbur tutulduğunu araştırmazlar. Hatta böyle bir konuyu tartışmak bile istemezler.

Müslümanlar açısından ise böyle bir durum; -Allah korusun- delaleti ve subutu kat'i bütün delilleri ve müslümanlara; Allah'ın şeriatına bağlanmayı, Allah'ın şeriatının dışındakileri de tamamen terketmeyi emreden birçok Kur'an ayetini inkâr etmek demektir. Hatta İslâm, Allah'ın şeriatına tabi olmayan veya uygulamayan kimseyi kâfir, zalim veya fasık olarak nitelemektedir. Allahu Teâla ayeti kerimelerde şöyle buyurmaktadır:

"Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenler işte onlar kâfirlerdir."

"Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenler işte onlar zalimlerdir"

"Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenler işte onlar fasıklardır."

Demokrasiye inananlarda olduğu gibi yasama yani kanun yapma hakkının Allah'a ait olduğunu inkâr ederek Allah'ın indirdikleri ile yönetmeyenler Kur'an'ın açık nassı ile kâfirlerden sayılırlar. Çünkü böyle yapmakla delaleti kat'i ayetleri inkâr etmiştir. Delaleti kat'i olan ayetleri inkâr eden kimse ise müslüman fakihlerin icması ile kâfir olur.

Kâfirler ve müslümanların topraklarında kâfirlere uşaklık yapan idareciler, fert veya hareketler olarak kendilerini müslümanlardan saydıkları halde demokrasiye çağıran herkes, demokrasinin temelde şeriatı terketmeyi gerektirdiğini ve insanı yaratıcı konumuna getirdiğini bilmelerine rağmen demokrasiye bu açıdan yaklaşmayarak, demokrasinin halkın kendi kendini yönetmesi olduğunu, insanlar arasında eşitliğin ve adaletin yayılması, yöneticilerin muhasebe edilmesi anlamına geldiği, Demokrasinin başından sonuna kadar Allah'ın şeriatını terkedip yaratılmışların şeriatına uymak demek olduğu halde demokrasi ile Allah'ın şeriatının terkedilmesinin kastedilmediğini iddia etmektedirler.

Demokrasi hakkında söylenen diğer sözler ise fiiliyatta vakıası olmayan, teoride kalan sözlerdir. Örneğin halkın kendi kendini yönetmesi sözü büyük bir aldatmacadan ibarettir. Demokratik kapitalist toplumların tamamında halk kendi kendini yönetmemektedir. Çünkü bu düşünce hayali bir düşüncedir. Demokratik Kapitalist ülkelerin en köklülerinden olan Birleşik

Devletlerde ve İngiltere'deki Lordlar kamarasında olduğu gibi halk değil etkili bir grup halkı yönetmektedir. Kapitalist ülkelerdeki bu etkin grupların elinde dilediği kimseleri yasama meclisine ve yönetim kademesine ulaştıracak araçlar vardır. Böylece etkin gruplar tarafından meclislere gönderilen kimselerin çıkaracakları kanunlar onların çıkarlarına hizmet edecek kanunlar olmaktadır.

Eşitlik, adalet, idarecileri muhasebe etme gibi Demokrasi hakkında söylenen diğer sözler ise fiiliyatta vakıası olmayan, teoride kalan sözlerdir. Bunu anlamak için Demokrat dünyanın lideri olan Amerika'ya bir göz atmak yeterlidir. Burada eşitlik, adalet ve idarecileri sorgulama hakkının belli bir ırka, din mensuplarına, belli çevreye veya belli büyüklükte ekonomik gücü bulunan seçkin bir tabakaya ait olduğu görülmektedir. Eskiden beri çile çeken ve halen daha çekmekte olan zenciler, kızılderililer, Latin ve Asya asıllılar, Protestan olmayanlar veya Batı Avrupa kökenli olmayanların karşılaştıkları güçlükler -her ne kadar bazen bu duruma aykırı gelişmeler olsa da- Demokrasinin teoriden ibaret olduğunu göstermesi için yeterlidir.

Bu nedenle müslümanın Demokrasiyi kabul etmesi caiz değildir. Zira Demokrasi küfür sistemidir, insanı yaratıcı konumuna getirmektedir. Her müslümanın ondan tiksinmesi ve onu yaymak için çalışanlara karşı çıkması farzdır.

ÇOĞULCULUK

Çoğulculuk Kapitalistlerin topluma bakışlarının ürünüdür. Zira Kapitalistlere göre toplum fertlerden meydana gelmektedir. Bu fertlerin ise, farklı inançları, görüşleri, çıkarları, çeşitli çevreleri ve ihtiyaçları vardır. Bu nedenle Kapitalistlere göre, toplumda birbirinden farklı grupların varlığı kaçınılmazdır. Her grubun hareket, örgüt veya parti ile temsil edilen özel hedefleri vardır. Dolayısıyla bunların kabul edilmesi ve siyasete katılmalarına izin verilmesi gerekir.

Onlara göre çoğulculuk, tek bir grubun veya partinin düşüncesine ters düşmektedir. Ancak bu çoğulculuk, Kapitalist sistem çerçevesindeki bir çoğulculuktur. Kapitalist ideolojiye inanmayan veya kurulu

Kapitalist sistemi yok etmeye çalışan grupların Kapitalist toplumlarda yeri yoktur. Bu mantık yani partilerin çok olması mantığı, tek bir akide içerisinde ve tek bir sistem çerçevesinde geçerlidir. İslâm'da da çok sayıda partilerin bulunması sözkonusudur. Ancak bu, Kapitalistlerin çağırıp durdukları çoğunluktan farklıdır.

İSLÂM; İslâm akidesine göre kurulu oldukları, sistem ile ters düşmek için çalışmadıkları, görüşleri İslâm’ı olduğu yani İslâm akidesinden kaynaklanmış veya İslâm akidesine dayalı olduğu sürece partilerin ve hareketlerin çokluğuna izin verir. Ancak bu ifade, gelişigüzel çoğulculuğun veya genel olarak Amerika veya Batının çağırdıkları şekilde Kapitalizme göre çoğulculuğun kabulü anlamına gelmez.

Kapitalizme dayalı çoğulculuk dini hayattan ayırmayı esas alan kapitalist akideden kaynaklanmaktadır. Kapitalizmdeki çoğulculuğa göre, dinin hayattan ayrılması (Laiklik) inancı gibi küfür akidesine çağrıda bulunan veya milliyetçilik ve vatancılık gibi İslâm'ın haram kıldığı bir esasa göre kurulu hareket veya partilerin kurulmasına izin vermektedir. Aynı şekilde Kapitalizm, cinsel sapıklık, (homoseksüellik), zina, kumar, içki, kürtaj gibi Allah'ın haram kıldığı şeylere çağıran hareketlerin kurulmasına da izin vermektedir.

Bu nedenle Amerika'nın çağrıda bulunduğu çoğulculuğu müslümanların kabul etmesi caiz değildir. Çünkü bu çağrıyı kabul etmek; Allah'a ve Rasülüne inanan bir kimsenin kabul etmeyeceği işlerden olan küfre daveti, Allah'ın haramlarını mübah görmeyi kabul etmek demektir. Çünkü müslüman, bu türden davranışlardan dolayı Allahu Teâla'nın onu cezalandıracağını yakinen bilmektedir.

İNSAN HAKLARI

Amerika ve Batının bayraklaştırdıkları, müslümanların taşımaları, almaları ve benimsemeleri için çalıştıkları sloganların üçüncüsü ise "İnsan Hakları" sloganıdır. Başlarındaki uşak idarecilerin ellerinden çektikleri zulüm, işkence ve baskılar nedeniyle bu sloganın göz kamaştırıcılığı ile müslümanların çoğu aldatılmaktadır. Bu hakların aslını öğrenebilmek için Kapitalizmin; insan tabiatına, fert ile topluluk

arasındaki ilişkilere, toplumun vakıasına ve Devleti'n görevlerine nasıl baktığını bilmek gerekmektedir.

Kapitalist ideolojiye göre insan doğal haliyle kötülüğe meyilli değil iyiliğe meyillidir. İnsandan görülen kötülüklerin nedeni onun iradesinin kısıt altına alınmasına dayanır. Bu nedenle Kapitalistler, insan tabia tındaki iyi yönün açığa çıkması için iradesinin kayıtsız olarak serbest bırakılması gerektiğini söylerler. Böylece hürriyetler fikri Kapitalist ideolojinin en belirgin fikirlerinden biri haline geldi.

Kapitalistler fert ile topluluk arasındaki ilişkilerde çelişkilerin var olduğunu, dolayısıyla da topluluğa karşı ferdin hürriyetlerinin sağlanması ve korunması gerektiğini söylerler. Aksi durumda ise topluluğun çıkarları ferdin çıkarlarının önüne geçecektir. Bu nedenle Kapitalistler, ferdin çıkarlarını topluluğun çıkarlarının önüne alırlar ve devlete de ferdin çıkarlarını sağlama ve koruma görevini verirler.

Kapitalistlere göre toplum, belli bir arazi parçası üzerinde yaşayan fertlerden meydana gelmektedir. Ferdin ihtiyaçları karşılandığı zaman otomatikman kesin bir şekilde toplumun ihtiyaçları da karşılanmış olacaktır.

Doğrusunu söylemek gerekirse Kapitalistlerin insanın tabiatı, fert ile topluluk arasındaki ilişkiler, toplumun yapısı ve Devleti'n görevleri hakkında söyledikleri sözleri tamamen yanlıştır.

İnsan tabiatı, ne Kapitalistlerin dedikleri gibi tamamen hayırlı, ne de Kilisenin eski filozoflardan naklen söylediği; insan, Adem'in hatasının varisidir sözüne dayalı olarak tamamen ºerlidir.

Oysa insan hakkında doğru olan; doyurulması gereken içgüdü ve fizyolojik ihtiyaçların var olduğudur. Allah'ın insana verdiği akıl üstünlüğü ile insan, içgüdü ve fizyolojik ihtiyaçlarını doyurma yolunu seçme iradesine sahiptir. İhtiyaçlarını doğru bir yoldan doyurursa hayır işlemiş, yanlış veya anormal bir yoldan doyurduğunda da şer işlemiş olur. İnsan tabiatı itibarı ile hem hayır hem de şer işlemeye hazırdır. Hayrı ve şerri iradesi ile insan seçer. İslâm'ın insan hakkında söyledikleri ve Allah Sübhanehu ve Teâla'nın ayetlerle açıkladığı hakikat de budur: Allahu Teâla şöyle buyurmaktadır:

"Nefse ve onu düzenleyene, Sonra da ona; hem kötülüğü hem de takvayı ilham edene"

"Biz ona iki de yol gösterdik."

"Gerçekten Biz, ona yolu gösterdik. Buna kimisi şükreder, kimisi de küfür."

İster Kapitalistlerin ferdin çıkarlarının toplumun çıkarlarının önüne alınması gerektiğini söylemeleri olsun ister ferdin çıkarları ile toplumun çıkarlarının iç içe bulunması gerektiğini söyleyen derebeyliği savunanlar olsun isterse ferdi, bir çark üzerindeki dişliye benzeten Marksist Sosyalistler olsun bunların tamamının fert ile cemaat arasındaki ilişkilerin çelişki ve çatışma ilişkileri olduğu fikirleri tamamen yanlıştır.

Fert-toplum ilişkileri hakkında doğru olan ise İslâm'ın ortaya koyduklarıdır. İslâm'a göre fert-toplum ilişkisi, insan vücudundaki herhangi bir organ ile vücudun tamamı arasındaki ilişkiye benzemektedir. Aralarında asla bir çelişki yoktur. Elin insan bedeninden bir parça olması gibi fert de toplumdan bir parçadır. İnsan bedeninin elsiz olması nasıl düşünülemezse, bedensiz bir elin de hiçbir değeri yoktur.

İSLÂM hem ferde hem de cemaata birtakım haklar tanımıştır. Bu haklar birbiri ile çarpışan veya çatışan haklar değil birbirini tamamlayan haklardır. Birinin diğeri üzerine üstünlük sağlamasına yol açmayacak şekilde Devleti'n, iki taraf arasındaki dengeyi sağlaması kaydıyla her birinin diğerine karşı görevlerini düzenlemiştir İslâm. Her birinin kendi hakkını elde etmesi ve görevlerini yerine getirmesi gerekir. Fert ile toplum arasındaki ilişkilerin düzenlenmesini Rasulullah (s.a.s)'in ºu hadisi ne kadar güzel ifade etmektedir:

"Allah'ın emirlerini yerine getirenler ve çiğneyenler; çekilen kura sonucunda bir kısmı geminin üst kısmına bir kısmı da alt kısmına yerleşen bir gemi yolcularına benzerler. Suya ihtiyaç duydukları zaman üst kattakilere uğramak zorunda olan alt katta bulunan yolcular, su ihtiyacımızı karşılamak için alttan gemiyi delsek de üst kattakilere eziyet etmesek derlerse ve üst katta bulunanlar da

dilediklerini yapmakta onları engellemezlerse hep birlikte helak olurlar. Eğer onları gemiyi delmekten alıkoyarlarsa hep birlikte kurtulurlar."

Kapitalistlerin toplum, bir yerde yaşayan fertler topluluğudur sözü doğru tarifin yalnızca bir bölümünü oluşturmaktadır. Zira toplum, sadece bir yerde bir arada yaşayan insanlar topluluğu değildir. Toplum; fertler, fikirler, fertler arasında egemen olan duygular ve üzerlerine uygulanan sistemden meydana gelen aralarında sürekli ilişkiler bulunan insanlardan meydana gelir. Sayıları binleri bulsa da gemi veya tren yolcuları bir toplumu oluşturmazken, sayıları yüzleri aşmayan küçük bir köy halkı ise bir toplum sayılırlar.

Kapitalist ideolojinin toplum, insan tabiatı ve fert-toplum ilişkilerini kavramadaki yanılgıları böylece açığa çıkmaktadır. Devleti'n görevlerini tesbitte düştükleri hatalar ise birçok açıdan görülmektedir. Devleti'n görevi sadece ferdin çıkarlarını sağlamak ve korumak değildir. Devlet; belli bir sistem çerçevesinde bütün hak ve görevleri belirlenmiş, bir bütün olarak içeride ve dışarıda ferdin, cemaatın ve toplumun işlerini gözeten, herhangi bir şeye bakmadan insan olması itibarı ile insanlık için elverişli olan diğer insanlara taşıyacağı bir risaleti varsa o risaleti dünyaya taşıyan varlıktır.

Kapitalist ideolojinin insan tabiatına, ferde ve ferdin içerisinde büyüdüğü cemaatla ilişkilerine, içerisinde yaşadığı topluma, ferdin çıkarlarını temin etme ve koruma, inanç, düşünce, mülk ve kişisel hürriyetlerden meydana gelen ferdin dört temel hürriyetini temin etme ve bunları sağlamaktan ibaret olan Devleti'n görevine bakışı özetle budur.

Bu hürriyetler aynı zamanda "İnsan hakları" kavramının kaynağını oluşturmaktadır. Yeryüzünü; güçlü olanın zayıfı yediği vahşi bir ormana dönüştüren, içgüdü ve organik ihtiyaçlarının doyurulmasında mutlak bir serbestlik sağlanması sonucunda insanı hayvanlardan da aşağı bir seviyeye düşüren Kapitalist toplumlardaki her türlü belanın temel nedeni de bu hürriyetlerdir.

Kapitalist toplumlardaki insanlar adeta hayvanları andırmaktadırlar. Zira onlara göre mutluluk, insanın her türlü ihtiyacının en üst seviyede

karşılanması ile elde edilmektedir. Oysa bu toplumlar gerçek mutluluğun tadını bilmemektedirler. Yaptıkları davranışlarla sürekli olarak düşmanlık, sıkıntı ve tedirginlik içerisinde yaşamaktadırlar.

İNANÇ HÜRRİYETİ

Onlara göre inanç hürriyeti insanın; dilediği ideolojiye veya dine inanma, dilediği dini veya fikri inkâr etme, dinini değiştirme veya herhangi bir dine inanma hakkına sahip olmasıdır.

Kendilerini müslümanlardan sayan ve kâfirlere borazanlık yapan birtakım kimseler; **"Dinde zorlama yoktur."** ayetini ve: **"Dileyen inansın, dileyen de inkâr etsin"** ayetini delil getirerek Kapitalistlerin çağrıda bulundukları inanç hürriyetinin İslâm'la çelişmediğini iddia etmektedirler. Her iki nassın konusunun da kâfirlerle sınırlı olduğu gerçeğini bile bile görmemezlikten gelmektedirler. Kâfirlerin İslâm'a inanması veya inanmaması meselesinde olduğu gibi müslümanların herhangi bir kâfiri İslâm'ı kabul etmeye zorlamaları caiz değildir. Müslümanlar onları İslâm'a inanmaları için kesinlikle zorlayamazlar. Ancak bu ifade müslüman olanlar için geçerli değildir. Zira müslüman kimse İslâm'ı kabul ettikten sonra dinden dönme veya inkâr etmekte serbest değildir. Mürted olan bir müslümanın hükmü önce tevbe ettirilmesidir. Küfürde ısrar ederse had ceza uygulanır ve Rasulullah (s.a.s)'in ***"Kim dinini değiştirirse onu öldürünüz"*** hadisi şerifi gereğince öldürülür.

Müslümanlar açısından inanç hürriyetinin de yeri yoktur. Çünkü müslümanlar İslâm akidesine inanmakla mecburdurlar. Müslümanın; İslâm akidesi dışında Hıristiyanlık veya Yahudilik gibi semavi bir akideye veya Kapitalizm ve Sosyalizm gibi bir ideolojiye ait akideye veya bunların dışında İslâm dışı herhangi bir dine ait bir akideye ve fikre inanması caiz değildir.

Açıkça görülmektedir ki müslümanın Kapitalistlerin çağıra geldikleri inanç hürriyeti fikrini kabul etmesi kesinlikle caiz değildir. Bu noktada müslümana düşen görev, inanç hürriyetini tamamen reddetmek ve ona çağrıda bulunan kimseyle çatışmak, mücadele etmektir.

DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ

Kapitalistlere göre düşünce özgürlüğü; herhangi bir iş hakkında insanın dilediği görüşü ve işi açıklama, kayıtsız şartsız, söyleyebilme hakkına sahip olması demektir. **"And olsun ki; insanlardan, iman edenlere en şiddetli düşman olarak, Yahudileri ve Allah'a şirk koşanları bulacaksın..."** ayeti gibi; yöneticilerden birinin polis teşkilatına sadece Yahudilerin gerçek yüzünü ortaya koyduğu için duvarlara yapıştırılmış bulunan Kur'an ayetlerini ve hadisi şerifleri yırtmalarını emretmesi derecesinde baskıcı bir uygulama yapan, düşüncesi İslâm'a dayalı bir düşünce olsa hatta ve hatta söylemek istediği şey yöneticinin düşüncesine veya takip ettiği politikaya muhalif bir Kur'an ayeti ve hadisi şerif olsa bile herhangi bir şahsın düşüncesini açıkça söylemesini engelleyen polisiye yönetimlerin sultası altında yaşamalarının neticesinde bir takım müslümanlar bu özgürlüğün cazibesine kapıldılar.

Ancak müslümanların yöneticilerin zulümünden, baskılarından, Allah'ın sınırlarını aşmalarından, Allah'ı kızdıran şeyleri kabul etmelerini onlara mübah görmeyen idarecilerden müslümanlar çok çektiler.

Fakat, Kapitalistlere göre düşünce özgürlüğü; idarecileri muhasebe etmek, siyasilerin ve başkalarının davranışlarını eleştirmekle sınırlı değildir. Düşünce özgürlüğü bunlarla birlikte; açık küfrü, Allah'ın varlığını inkâr etmeyi, faiz, kumar, içki, zina, eşcinsellik vb İslâm'ın korunmasını ve sımsıkı bağlı kalınmasını emrettiği Allah'ın emirlerini ve İslâm’ı değerleri yok etmeyi hedefleyen İslâm akidesi ile çelişen veya İslâm akidesinden çıkan hükümlere ters düşen herhangi bir fikre davet etmeyi de içermektedir.

Düşünce özgürlüğü; uşaklara, münafıklara, facirlere, İslâm ümmetini kavimlere, bölgelere ve gruplara ayırarak parçalayıp yok etmek için, İslâm'a karşı çağrıda bulunan İslâm düşmanlarına, Rasulullah (s.a.s)'in leş olarak nitelediği, İslâm'ın çağrıda bulunulmasını haram kıldığı, tamamıyla terk edilmesini emrettiği milliyetçilik esası üzere kurulu çağrılara izin verilmesi demektir. Aynı zamanda, kadınlarla her türlü

ilişkiyi helal kabul eden rezillikleri ve fesadı yayan, ırz, namus ve şeref değerlerini yok eden küfür düşüncelerine çağrıda bulunmaya da izin vermek demektir. Düşünce özgürlüğü çerçevesinde, mürted Salman Rüşdi'nin Rasulullah (s.a.s) ve mü'minlerin anneleri hakkında söyledikleri sözlerin söylenilmesine izin verildiğinin hatırlanması, Kapitalistlerdeki düşünce özürlüğünün ne derece korkunç boyutları olduğunu kavramak için yeterlidir.

İSLÂM'ın müslümana her konuda ve her işte görüşünü açıklamasına izin verdiği doğrudur. Ancak İslâm bunun; İslâm akidesinden kaynaklanan veya İslâm akidesine dayalı olması ve İslâm'ın mübah kıldığı sınırlar çerçevesinde kalması şartıyla serbest bırakmıştır.

Düşüncesi, şer'i delile dayanması veya şeriatın çizdiği sınırlar çerçevesinde kalması şartıyla; Halifenin benimsediği görüşlerin veya müslümanların büyük bir çoğunluğunun tersine düşünceler olsa bile kişinin dilediği görüşü açıklama hakkı vardır. Hatta İslâm; Allah'ı kızdıracak bir iş yaptığı veya söylediği, zulmettiği zaman, yöneticiyi muhasebe etmeyi, düşüncesini ona söylemeyi müslümana farz kılmaktadır. Üstelik müslümanın bu davranışı Rasulullah (s.a.s)'in: ***"Şehitlerin efendisi Hamza ve Zalim bir imamın yüzüne karşı hak söz söyleyen, onu kötülükten alıkoymaya çalışan ve bu yüzden öldürülen kimsedir"*** hadisiyle de Allah yolundaki Cihadın en üstünlerinden sayılmıştır.

Fakat müslümanın; İslâm akidesine veya İslâm akidesinden kaynaklanan herhangi bir hükme muhalif olan bir düşünceyi söylemesi caiz değildir. Aynı şekilde feminizme, milliyetçiliğe, vatancılığa, bölgeciliğe veya benzerlerine çağrıda bulunması, Kapitalizm veya Sosyalizm gibi küfür ideolojilerine veya İslâm'la çelişen herhangi bir düşünceye çağrıda bulunması caiz değildir.

Bu esaslara göre müslümanın; Kapitalistlerin çağrıda bulundukları düşünce özgürlüğünü kabullenmesi caiz değildir. Rasulullah (s.a.s)'in: ***"Allah'a ve ahiret gününe inanan bir kimse ya hayır konuşsun ya da sussun"*** hadisi şerifi gereğince müslümanın söylediği her söz şeriatla sınırlıdır. Hadisi şerifte geçen "Hayr" kelimesi İslâm veya İslâm'ın kabul ettikleri ile sınırlıdır. Yine Rasulullah (s.a.s)'in:***"Arzuları benim getirdiğime (Kur'an'a ve Sünnete)***

uymadıkça sizden biriniz iman etmiş sayılmaz" hadisince İslâm, İslâm'a muhalif olan her şeye inanmayı hatta meyletmeyi bile yasaklamıştır.

MÜLK EDİNME ÖZGÜRLÜĞÜ

Kapitalistler mülk edinme özgürlüğü ile başkalarının haklarına müdahale etmemesi şartıyla insanın; dilediği şeyleri mülk edinmesini ve sahip olduğu şeyleri dilediği şekilde harcayabilmesini kastetmektedirler. Bu ifadeye göre insanın, Allah'ın haram veya helal kıldığı her şeyi mülk edinmesi ve Allah'ın emir ve yasaklarına bağlı kalarak veya kalmayarak mülk edindiği şeyleri dilediği gibi kullanması demektir.

Mülk edinme özgürlüğüne göre fert; kamu mülkiyetinden sayılan petrol kuyularını, madenleri, deniz kıyılarını, nehirlerini, toplumun muhtaç olduğu suları vb. şeyleri mülk edinebilir. Mülkiyet özgürlüğü insana; Allah'ın helal kıldığı ev, bağ-bahçe, dükkân, fabrika gibi şeyleri mülk edinme hakkı tanıdığı gibi, Allah'ın haram kıldığı meyhane, banka, domuz çiftliği, genelev, kumarhane vb mülk edinilmesi caiz olmayan şeyleri mülk edinme hakkını da tanımaktadır.

Yine mülkiyet özgürlüğüne göre kişi malını; miras, bağış, ticaret, av, tarım, sanayi gibi helal yollarla çoğaltabileceği gibi, kumar, içki ve uyuşturucu ticareti vb haram olan her yolla da çoğaltabilir.

Bu açıklamalara göre mülk edinme özgürlüğü İslâm'la tamamen çelişmektedir ve müslümanın da onu kabul etmesi haramdır.

Kapitalist toplumların bu özgürlüğü her yönüyle benimsemelerinin sonucunda, sayılamayacak kadar çok sayıda belalar bu toplumları kuşatmıştır. Bu toplumlarda rezillikler, mafya cinayetleri, bencillik, cemaatlaşma bilincinin tamamen yok olması, feragat yerine egoizmin egemen olması, uyuşturucu vb insanlara faydalı veya zararlı her şeye sahip olmanın teşvik edilmesi sonucunda korkunç hastalıkların bu toplumları kuşattığı görülmektedir.

Yine bu mülk edinme özgürlüğü sonucunda devasa servetler kendilerini kapitalistler olarak isimlendiren birtakım insanların

ellerinde toplandı. Bu insanlar ellerinde bulunan güçlü sermaye-servet avantajı ile iç ve dış siyasette devletler ve toplumlar üzerinde egemenlik kurmuşlardır. Bir şeyde bulunan en belirgin özellik olmasından dolayı da Kapitalist sistem ismini onlardan almıştır. Bu kapitalistlerin bir kısmını oluşturan silah fabrikalarına sahip savaş tacirleri, devletlerini veya ellerinde deve dahi bulunmayan halklarda savaş çıkarabilme nüfuzu olan devletleri sıkıştırmaktadırlar. Bu kapitalistler, silah satışlarının sonuçlarından olan savaşan halkların çektikleri sıkıntılara ve çilelere veya akıtılan kanlara aldırmaksızın silah ticaretinden kendilerinin elde edecekleri kârlarla ilgilenmektedirler.

KİŞİSEL ÖZGÜRLÜK

Kapitalistlerin çağrıda bulundukları, gerçekleştirmeye ve korumaya çalıştıkları özgürlüklerin dördüncüsü kişisel özgürlüktür. Kapitalizme göre kişisel özgürlük; başkalarının özel hayatına saldırmadan her insanın özel hayatında dilediği gibi yaşama hakkına sahip olması demektir. Buna göre kişi; evlenebileceği gibi, evlenmeden karşılıklı rıza ile dilediği kadınla/kızla birlikte olabilir. Yine taraflardan biri çocuk yaşta olmadığı sürece kişi eşcinsel ilişkiye girebilir. Kapitalist sisteme göre bir insan; Bir kapitalist sistemden bir başkasına, bir zamandan bir başka zamana göre değişebilen genel sistem çerçevesinde dilediğini giyebilir ve içebilir. Bir Kapitalist toplumdan bir başkasına veya bir zamandan bir başka zamana göre değişiklik gösteren kanuna uygun olarak davrandığı sürece, insanın davranışlarında helal ve haramların, bu hürriyete çağrıda bulunan kapitalistlerde yeri yoktur.

Bu özgürlükte dinin de etkisi yoktur. Kapitalist kanunlara göre sitem dinden ayrılmıştır. Bu özgürlüğün kapitalist toplumlarda uygulanmasının sonucunda rezillik her tarafı kapladı, aralarında şer'i bir bağ olmaksızın kadınlar ile erkekler bir arada yaşar oldular. Hatta kanunların gölgesinde erkeklerle erkekler, kadınlarla kadınlar eşcinsel bir hayat yaşamaya başladılar. Kişisel özgürlüklerin sonucunda Kapitalist toplumlarda sadece cinsel sapıklıklar değil kişisel

anormallikler de yayıldı, akla hayale gelmeyecek cinsel çılgınlıklar ortalığı kapladı. Porno filmler, dergiler, telefon hatları, randevu evleri hippiler ve benzeri hususlar, kişisel özgürlüklerin sağladığı avantajla Kapitalist toplumlarda karşılaşılan sapıklıkların ve anormalliklerin ne kadar korkunç boyutlarda olduğunu göstermektedir.

Bu hürriyete yükledikleri anlamlara veya koydukları sınırlara göre Kapitalist sistemin tatbiğinde, Kapitalist bir toplumdan bir diğer Kapitalist topluma farklılıklar görülmektedir.

Şu anda Kapitalist sistemin gölgesinde yaşayan bir zamanlar ise toplumda egemen olan kilise geleneklerinin ve derebeyliğin eleştirisi üzerine bu toplumlar ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla bu geleneklerin sabahtan akşama değişmesi elbette ki mümkün değildi. Bu nedenle Kapitalistler, bu geleneklerin bir defada hemen ortadan kaldırılması gerektiğini söyleyenler ile toplumların içerisinde bulunduğu durumu, onlara egemen olan gelenekleri dikkate almanın ve eski geleneklerden, taklitlerden, değerlerden aşamalı olarak kurtulmaya çalışmanın zorunlu olduğunu söyleyenler olarak iki gruba ayrılmışlardır.

İşte bu çerçevede hürriyetleri vakit geçirmeden hemen uygulamaya başlamanın gerekli olduğunu söyleyenler hürriyetçiler yani liberaller olarak isimlendirilirken hürriyetlerin aşamalı olarak uygulanması gerektiğini söyleyenler ise muhafazakârlar olarak isimlendirilmişlerdir. Bu iki grubun arasından ise yeni bir grup daha ortaya çıkmıştır ki bunlar da ılımlılar olarak isimlendirmişlerdir. Ancak ılımlılar da kendi aralarında iki gruba ayrılmışlar; bir kısmı liberallere meyletmiş ve ortanın solu olarak isimlendirilmişler diğer bir kısmı ise muhafazakârlara meylederek ortanın sağı olarak isimlendirilmişlerdir. Bu güne kadar da kapitalist sistem içerisinde bu akımlar varlığını sürdüregelmişlerdir.

Allah'ın haram saydığını mübah saydığı için, bir müslümanın kişisel hürriyeti kabul etmesi caiz değildir. Üstelik bu hürriyet çeşitli toplumsal hastalıklara da kaynak teşkil etmektedir. Kişisel hürriyet; zina etme, eşcinsellik, edepsizlik ve içki içme vb. konularda insanın dilediği gibi hareket etme özgürlüğüne sahip olması demektir.

Kapitalistlerin ülkelerinde tatbik etmekte oldukları ve diğer insanları, toplumları çağırdıkları dört temel hürriyet işte bunlardır. Hatta kapitalistler ideolojilerini "Hür ideoloji" diyerek hürriyetlerle nitelemektedirler.

Bunların tamamı İslâm'la çelişmektedir. Bunların kabul edilmesi veya bunlara çağrıda bulunulması caiz değildir. Amerika'nın çağrıda bulunduğu gibi çağrıda bulunan ve bu hususta Amerika ile yarışan müslümanların başındaki birtakım idareciler, kendilerinin İslâm üzere olduğunu iddia eden yönetici yardakçıları, batı kültürü ile sırtlanlaşanlar ve alçak saptırıcıların dillerine doladıkları ve bayraklaştırdıkları "İnsan Hakları" düşüncesinin aslı işte bu hürriyetlerdir. Kendisini müslüman saydığı halde buna çağıran bir kimse ya cahildir, ya facirdir ya da kâfirdir. Kim "İnsan Hakları" kavramının İslâm'la çeliştiğini idrak edemiyorsa o cahildir. Ancak onun bugünden sonra özürü de yoktur. Kim de "İnsan Hakları" kavramının İslâm'la çeliştiğini bilmesine rağmen isyan ve fısk ederek bu düşünceye çağrıda bulunuyorsa o kimse facirdir. Kim de gerçek şekli ile bu düşünceye inanıyorsa yani küfür akidesi olan dini hayattan ayırma inancından kaynaklandığını bile bile "İnsan Hakları" fikrine çağırıyorsa şüphesiz ki o kimse kâfirdir. Çünkü bu durumda olan kimse İslâm akidesine inanmıyor demektir.

Bu isimlendirme ile "İnsan hakları" kavramı 1789 Fransız ihtilali ile kullanılmaya başlanmış ardından da 1791 yılında hazırlanan Anayasaya eklenmiştir. Bundan önce ise 1776 yılında Amerikan Devrim Hakları ile bu düşünceye çağrıda bulunulmuştur. Genel olarak ondokuzuncu asırda diğer Avrupa devletleri bu düşünceyi benimsemişlerdir. Ancak o tarihlerde yalnızca herbir Devleti'n iç meselesi olarak kalmıştır.

"İnsan Hakları" düşüncesi Avrupa toplumlarının benimsemeleri ile hemen devletlerarası kanun haline dönüşmedi. Ancak ikinci dünya Savaşı'ndan sonra Birleşmiş milletlerin kurulması ve 1948 tarihinde çıkarılan "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" ile devletlerarası kanun haline getirilmiştir. 1961 yılında ise buna "Devletlerarası Medeni ve Siyasi İnsan Hakları Sözleşmesi" ilave edilmiştir. Ardından

ise 1966 yılında "Devletlerarası sosyal, ekonomik ve kültürel İnsan Hakları sözleşmesi" çıkarılmıştır.

Ancak bütün bunlar devletlerarası kanun olarak kaldı. Evrensel bir kanun olarak işletilmeye hemen başlamadı. Yani sadece devletlerin değil halkların da benimsediği bir kanun haline gelmedi. Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından 1993 yılında Kapitalist ideoloji devletlerarası sahnede yalnız kalıncaya kadar bu durum devam etti. 1993 yılında İnsan Hakları alanında faaliyet gösteren hükümet dışı örgütler 1993 yılında Viyana'da bir konferans düzenlediler. Bu konferansta "Hükümet Dışı İnsan Hakları Örgütlerin Viyana Bildirisi" adı altında bir bildiri yayınlandı. Bu konferansın; "Evrensel İnsan Hakları"nı destekleyen çalışmalar bütünün özünü oluşturduğu, farklı kültürel ve kanunların hakim olduğu ortamlarda bu bildiri gereğince aşamalı olarak uygulamaya geçilmesi gerektiği, bu hakların farklı toplumlara göre değişebileceği iddiasının da reddedilmesi gerektiği vurgulandı. Özellikle son ifade şu anlama gelmekteydi: İslâm topraklarında "İnsan Hakları"nın uygulanmasında İslâm'ın dikkate alınmaması gerekir.

"İnsan Hakları"nın devletlerarası kanun gibi destek bulması için Amerika Birleşik Devletleri bunu, dış politikasının temel yapı taşlarından biri haline getirdi. Bu nedenle 1970'lerin sonlarından (Başkan Carter döneminden) beri Amerika Dışişleri Bakanlığı dünya devletlerinin İnsan Haklarının uygulanmasına bağlı kalıp kalmadıkları ve bu haklarını kullanmalarında vatandaşlarına ne derecede müsamahalı davrandıkları hususunda yıllık raporlar çıkarmaya başladı. İşte bu çerçevede Amerika, Sovyetler Birliği'ne Amerikan Buğdayı satılması ile Sovyet Yahudi'lerin İsrail'de Filistin'e göç etmesine izin verilmesi arasında bir bağlantı kurdu. Ve yine Amerika, 1994 yılında Haiti'ye askeri müdahalede bulunmak için "İnsan Hakları"nı bir bahane olarak kullandı. Şu anda da Amerikan dış siyaseti aynı çerçevede devam etmektedir. Devletlerarası arenadan soyutlanmış ülkelere karşı Washington politikası da bu noktada yoğunlaşmaktadır. İnsan Haklarını ihlal etmesine rağmen Amerikan çıkarları gereğince birtakım ülkelerin yaptıkları işleri görmemezlikten gelip hoşgörülü davranırken veya sadece sözlü eleştirilerde bulunurken, Haiti'de olduğu gibi birtakım ülkelere karşı askeri

yaptırımlar, Çin'de olduğu gibi birtakım ülkeler karşı ticari ve ekonomik yaptırımlar veya diğer ülkelere karşı yaptığı gibi siyasi ve diplomatik yaptırımlar uygulamaktadır. Bütün bu işleri yaparken Amerikan çıkarları gereğince davranmakta ve belirli ülkeler üzerinde nüfuzunun olmasını istemektedir.

Ancak müslümanlar açısından "İnsan Hakları"nın reddedilmesinin aslı Kapitalist ideolojinin bozuk akidesinden ve bu ideolojinin ferde ve topluma bakış açısından kaynaklanmaktadır. Kapitalistlerin çağrıda bulundukları hürriyetlerin aslı işti budur. Bu ideolojinin temelini oluşturan akide, ondan çıkan veya ona dayanan bütün fikirler topluca ve tek tek İslâm'la çelişmektedir. Dolayısıyla bir müslümanın bunları reddetmesi, geçersiz hale getirmesi, çürütmesi ve insanları bu hürriyetlere çağıranlara, şirin gösterenlere karşı savaş açması farzdır.

PAZAR (EKONOMİSİ) POLİTİKALARI

Kapitalist ideolojinin insanların tamamının dini olması ve müslümanları da kapsaması için Amerika ve Batının Evrensel saldırıda kullandıkları sloganların dördüncüsünü ise "Pazar ekonomisi" sloganı oluşturmaktadır.

Bu saldırıda kullanılan pazar ekonomisi politikaları kavramı, Kapitalist ideolojiden kaynaklanan mülkiyet özgürlüğü düşüncesinin devletler arasında tatbik edilmesidir. Yani mülk edinme özgürlüğünün devletlerarası ticari ilişkilere uygulanmasıdır.

Pazar ekonomisinden maksat, devletlerin özel olarak ticarete genel olarak da ekonomiye müdahalelerini azaltmak veya tamamen ortadan kaldırmaktır. Bu nedenle Amerika, devletlerarası ticaretin önünde engel teşkil eden gümrük duvarlarını ve türü ne olursa olsun benzeri engelleri kaldırmaları için dünya devletlerine yüklenmektedir. Benzeri yerli ürünleri korumak amacıyla belirli malların ithalatının engellenmesi gibi doğrudan doğruya veya bazı ithal maddelerine uygulanan yüksek gümrükler gibi dolaylı engeller yoluyla veya bazı yerli üretimlere devlet desteği sağlanması veya ticari mübadelelerdeki saldırıyı engellemek için tavan belirlenmesi gibi ticareti koruyucu politikalar bu çerçeve içerisine giren hususlardandır. Amerika'nın

Pazar ekonomisi politikalarını devletler üzerinde uygulamaktan kastı, dünyayı "Serbest Pazara" dönüştürmek ve bu devletlerin pazarlarını yabancı yatırımlara açmaktır. Özellikle kamu sektörünün ekonomide önemli bir yer işgal ettiği ülkelerde devleti ekonomiden soyutlayarak KİT'lerin özelleştirilmesi için devletlere baskı uygulamaktır. Böylece de özel sektörün (ferdi mülkiyetin) egemen hale gelebilmesinin ve gelişmesinin önündeki önemli bir engel ortadan kaldırılmış olacaktır.

Amerika ve beraberindeki önemli Kapitalist ülkelerin devletlerarası ticaret anlaşmaları yaparak bu hedefi gerçekleştirmek için ne kadar çok koşuşturdukları, NAFTA (Kanada, Amerika ve Meksika'dan oluşan bir ekonomik örgüt), Avrupa Ortak Pazarı (AET), IBAC (NAFTA ülkeleri, Avustralya, Venezuella, Japonya, Çin, Endonezya ve bu çevredeki bütün ülkelerden oluşan ekonomik bir örgüt) gibi ekonomik kuruluşlar kurdukları görülmektedir. Bu türden kuruluşlar kurulduğu gibi G-7'ler olarak bilinen yedi Sanayileşmiş Zengin ülkeler de devletlerarası ekonomik, mali ve ticari kararların alınmasında ve alınan kararların uygulanmasının sağlanmasında birer vasıta olarak kullanılmakta, özellikle de ticari alanlarda devletlerarası kanun haline getirilmesi için alt yapı oluşturulmaktadır.

Yine bu çerçevede geçen yıla kadar devletlerarası ticarette yetkili olmak üzere "GATT" olarak bilinen Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşması yapılmıştır. GATT sözleşmesini ister imzalamış olsun isterse imzalamamış olsun hemen hemen bütün ülkeler bu anlaşmaya uymaktaydı. Ancak bu anlaşmanın devletlerarası ticari ilişkileri düzenlemekle sınırlı kalması, bu ülkelerin ekonomik. ticari ve iç siyasetleri ile ilgilenmemesi nedeniyle Amerika maksadını gerçekleştirebilmek için bunu yetersiz görmeye başladı. Bunu üzerine "Uluslararası Ticaret Örgütü" adı altında GATT'a alternatif bir örgüt kurmaya çalıştı ve dünya ticaretinde önemli bir yere sahip ülkelerin yanında geçen yıl Fas'ta böyle bir örgütün kurulduğu ilan edildi. Amerika'nın gayesini gerçekleştirebilmek için uygulayacağı baskılar nedeniyle çok geçmeden elbette ki Dünya ülkelerinin büyük bir çoğunluğu da bu yeni anlaşmayı imzalayacaklar ve yeni kurulan örgüte katılmış olacaklardır.

Yapılan bu anlaşmanın en belirgin özelliği, başını Amerika'nın çektiği, etkin ve zengin Kapitalist devletlerin belirledikleri örgüt kurallarına uyup uymadıkları çerçevesinde örgüte üye ülkelerin ticari ve ekonomik alandaki işlerine müdahale etme imkânı sağlamasıdır.

Başta Amerika olmak üzere Kapitalist ülkelerin Pazar Ekonomisi Politikasını devletlerarası hale getirmekteki başlıca amaçları, diğer ülke pazarlarını yığınlar halindeki kendi ürünlerine, sömürülerine açmak olduğu açıkça ortadadır. Geri kalmış ülkeler olarak isimlendirilen ülkelerin ekonomik ve ticari açıdan egemenlikleri altında kalması, zengin devletlerin ekonomilerine bağlanmalarından kurtaracak köklü ve güçlü temeller üzerine ekonomiler bina edebilmelerini ve zengin ülkelerin ürettikleri tüketim mallarına ait pazarlar olmaktan kurtulmalarını engellemektir. Geri kalmış ülkeler zengin Kapitalist ülkelerin egemenlikleri altında kaldıkları sürece ekonomilerini üretim ekonomisine, sanayilerini de sanayinin temelini oluşturan ağır sanayiye kesinlikle dönüştüremeyeceklerdir.

Bu nedenle müslümanların, Amerika ve Batılı ülkelerin teşvik ettikleri pazar ekonomisini kabul etmeleri caiz değildir. Çünkü pazar ekonomisi politikalarının uygulanması Kapitalist sistemin temelini oluşturan mülkiyet özgürlüğünün uygulanmasının yanı sıra İslâm'la ve hükümleri ile çelişmektedir. İslâm ülkelerinin bu düşünceye bağlanmaları ekonomilerinin kâfirlerin egemenlikleri altıda kalması, küfrün ve kâfirlerin boyunduruğundan kurtulamamaları demektir. Oysa Allahu Teâla şu ayet-i kerime ile kâfirlerin müslümanların başında yönetici ve nüfuz sahibi olmalarını yasaklamaktadır:

"Allah, mü'minler üzerinde kâfirlere asla yol vermez."

Rasulullah (s.a.s)'in:***"Gümrük vergisi alan kimse Cennete giremez"*** hadisi gereğince İslâm'ın, ticaretten gümrük vergisi alınmasını haram kıldığı doğrudur. Malın menşesine bakılmaksızın İslâm Devleti'nin tebaasından gümrük vergisi almak ise kesinlikle haramdır. Çünkü İslâm, ticari siyasette malın menşesine yani hangi ülkede üretildiğine değil tacirin tabiiyetine bakar. Misilleme söz konusu olmadıkça hangi tabiiyeti taşırlarsa taşısınlar İslâmın tüccarlardan gümrük vergisi almadığı doğrudur. Ancak bu durum, pazar ekonomisi fikrinin İslâm'la bağdaştığı dolayısıyla da pazar ekonomisi politikalarının

uygulanmasında herhangi bir sakınca yoktur anlamına gelmez. İslâm'ın bazı hükümlerinin diğer sistemlerin bazı hükümleri ile benzeşmesi müslümanların İslâm dışındaki hükümleri almalarını mübah kılmaz. Aynı şekilde diğer ideolojilerde var olan şeyler ile İslâm'ın çağırdığı hususlar arasında sadece benzerliğin olmasından dolayı bazı kimselerin İslâm nizamını küfür ile aynı kafeye koymaları, aynı katagoride değerlendirmeleri doğru değildir. Şair Şevki'ni Rasullulah (s.a.s)'e hitaben söylediği *"Sen Sosyalistlerin önderisin"* denilmesi gibi Sosyalizmi İslâmdan saymak veya İslâmın kurumlarından olan Şuranın Demokrasi olduğunu söylemek gibi sözlerin hiçbiri doğru değildir.

İSLÂM'dan olanlar ancak İslâm'dır. İslâm'dan olanlar ne Demokrasiden, ne Sosyalizmden ne de bunların dışındaki diğer düşüncelerdendir. Üstelik İslâm hem Sosyalizmden hem de Kapitalizmden ve Demokrasiden öncedir.

Serbest piyasa ekonomisi düşüncesi hem kaynağını oluşturan akidesinden, hem üzerine kurulduğu esaslardan dolayı ve hem de onu almanın, bağlanmanın açık bir şekilde müslümanlara zarar getirmesinden dolayı İslâm'la çelişmektedir, müslümanların da bu düşünceyi reddetmeleri farzdır. Müslümanların yaşadıkları ülke ekonomilerinin Kapitalist ülke ekonomilerine bağlı kalması sadece üretim esasına dayalı ekonomik yapı oluşturmalarını engellemekle kalmıyor aynı zamanda, Kafirlerin, müslümanlar ve ülkeleri üzerinde egemenlik kurma ve egemenliklerini koruma imkanı da sağlıyor.

Diğer halk ve milletlerin Kapitalizme inanmaları için Amerika ve diğer batılı devletlerin çağrıda bulundukları sloganların en belirginleri işte bunlardır.

Hem bu ideolojiye ait akidenin hem de bu akideden çıkan sistemlerin bozukluğu açığa çıktıktan ve bu ideolojinin temel fikirlerinin (Demokrasi, çoğulculuk, insan hakları ve pazar ekonomisi politikaları) geçersizliği, bozukluğu açıkça belli olduktan, İslâm'la taban tabana zıt oldukları görüldükten sonra herhangi bir müslümanın bir anlık dahi olsa bu ideolojiyi veya bundan herhangi bir şeyi almayı düşünmesi asla caiz değildir.

Amerika'nın yaptığı bu girişimlerin birinci derecede İslâm Ümmetini hedeflediğinde şüphe yoktur. Zira Kapitalizmin karşısına dikilebilecek tek ideolojiye bu ümmet sahiptir. Çünkü bu ümmetin ideolojisinin gereğince yaşadığı ve onu dünyaya taşıdığında nelere kadir olduğunu kâfirler bilmektedirler. Zira kâfirler müslümanların tarihlerini bilmektedirler. Amerika bu davranışları ile İslâm'la savaşmak için kapitalist saldırılarından yalnızca bir tanesini daha gerçekleştirmiş olmasından başka bu hakikata dair daha mükemmel bir delili yoktur. Zira Amerika'nın, İslâm'a sımsıkı sarılanları teröristler olarak isimlendirmesi veya İslâm ümmetini İslâm'a göre kalkındırmak için ihlasla, samimiyetle çalışanlara karşı müslümanların topraklarındaki uşak idareciler aracılığı ile baskı yapması, bu uşak idareciler ve onların yardakçılarının yardımları ile İslâm’I mefhumları tersyüz etmesi, saptırması bu çerçeve içerisinde yapılan çalışmalardandır.

Bu nedenle şu anda müslümanlar tarihleri boyunca karşılaştıkları tehlikelerin de üstünde bir tehlike ile karşı karşıyadırlar.

Haçlı savaşları ile İslâm topraklarını işgal etmeyi hedefleyen kâfirler, 1924 yılında Hilâfetin yıkılışı ile de bu ülkelerin Birliği’ni sağlayan, kâfirlerden koruyan, bu topraklar üzerinde küfür hükümlerinin uygulanmasını, topraklarının parçalanmasını ve servetlerinin talan edilmesini önleyen engelin kaldırılmasını hedeflemişlerdi. Ancak haçlı saldırılarını düzenleyen ve Hilâfeti yıkan kâfirler, ne müslümanları akidelerinden döndürmeyi düşünmüşlerdi ve ne de bunun için çalışmışlardı. Bu nedenle müslümanlar haçlı saldırılarından hemen sonra süratle akidelerine sımsıkı sarıldılar ve art arda gelen haçlı saldırılarını püskürtmek için saflarını birleştirdiler. Yine müslümanlar Hilâfetlerinin yıkılmasının ardından çok geçmeden tekrar akidelerini güçlendirmeye, sımsıkı sarılmaya başladılar. Yavaş yavaş canlanmaya, Hilâfetlerini kurmak ve risaletlerini yeniden dünyaya taşımak için başladılar.

Fakat şu anda Amerika, yaptığı saldırılar ile müslümanları dini hayattan ayırma akidesine inandırmayı, İslâm akidesinden uzaklaştırmayı bunu yerine ise düşündükleri ve yaşadıkları sistemlere göre yeni bir din olarak Kapitalizmi almalarını böylece de İslâm'ı yok etmeyi hedeflemektedir. İslâm'ı, sadece ibadetlerde görülen

kutsallığından başka hiçbir özelliği olmayan, müslümanların hayatlarından tamamen uzaklaştırılmış bir din haline getirmek istiyor.

Amerika'nın çağrıda bulunduğu, batı uşaklarını ve onların yardakçılarını teşvik ettiği şeylerin gerçeği işte bunlardır.

EY MÜSLÜMANLAR

Önünüzde bulunun bu iğrenç ve korkunç hedef karşısında uyanık olmanız, kâfirlerin ve tabilerinin sizin aleyhinizde ne tür tuzaklar hazırladıklarını idrak etmeniz kaçınılmazdır.

Bugün sizler akidenizi ve dininizi savunmak ümmetinizin varlığını korumak çağrısı ile karşı karşıyasınız. Zira ümmetler inandıkları ideolojileri ile var olurlar, ideolojileri yok olunca onlar da yok olurlar.

Hak ile batılın, ölüm ile hayatın arasını ayırmanın vakti geldi artık. Amerika ve Kâfir batı, yöneticileriniz, yöneticilerinizin etrafındaki siyasiler, düşünürler, iş adamları, basın ve bunların dışında Kapitalizm ile sırtlanlaşan, Kapitalist hayat tarzına hayran olanlar, demokrasiye, insan haklarına, çoğulculuğa ve pazar ekonomisine çağrıda bulunanların tamamı batıl çukuru olan bir çukurda, İslâm davasını taşıyanlardan ihlaslı ve şuurlu olanlar ve İslâm Ümmetinin evlatlarından dinleri üzere onlarla birlikte çaba gösteren herkes ise hak vadisinde bulunmaktadırlar.

Bu olay sizin geleceğinizi belirleyecek olan, hak ile batılı ayırdedici bir savaş, mücadele yeridir. Zira ancak bundan sonra gerçek hayat, dünya ve ahiret izzeti, onuru vardır. Ya da Allah göstermesin her iki dünyada da rezil ve rüsvay olmak vardır. Allah'a ve Rasülüne, Muhammed (s.a.s)'e indirdiği dine inanan her müslümandan bugün hak vadisinde durması, bulunması istenmektedir. Bu konuda bir başka alternatifi de yoktur. Çünkü böylesi hayati bir meselede müslümanın tarafsız kalması mümkün değildir.

Şüphesiz ki sizler; kendilerini koruyup gözetecek, vahşi hayvanların saldırısından koruyacak çobansız gibi korumasız kaldığınız sürece yok olma tehlikesi ile karşı karşıyasınız. İslâm; sizi gözetecek, saldırılara

karşı koruyacak bir gözetici belirlemiş ve o gözeticinin de kendisine Allah'ın kitabı ve Rasülünün Sünneti üzere çalışması şartı ile biat edeceğiniz Halife olduğunu açıklamıştır.

Halifesiz günleriniz fazlasıyla uzadı. Bu durum devam ettiği sürece günahların en büyüğü içerisindesiniz. Çünkü Rasulullah (s.a.s) şöyle buyurmaktadır:

"Kim boynunda biat olmadan ölürse cahiliye ölümü ile ölmüştür."

Halife; sizin iki yakanızı bir araya getirecek, kötüye giden işlerinizi düzeltecek, karşılaştığınız bela ve musibetleri ortadan kaldıracak, Allahu Teâla'nın hakkınızda murat ettiği özellik olan; insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet özelliğinize yani gerçek kimliğinize sizi döndürecek tek kişidir.

Allah'a yemin olsun ki, halis niyetle ve kararlılıkla azmettiğiniz zaman içerisinde bulunduğunuz günahtan kurtulabilecek güce sahipsiniz.

Kâfirler ve dalalete davet edenler bu gerçeği idrak etmektedirler. Bunun için yöneticileriniz aranızda korku, şiddet ve terör havası estirmekte ki böylece açıkça hakkı söylemeye kimse cesaret edemesin, kâfirlere ve küfre itaatkar olsunlar.

Oysa buna karşılık Allahu Teâla size onlardan korkmamanızı yalnızca Allah'tan korkmanızı emretmektedir.

"İnanıyorsanız eğer onlardan korkmayın benden korkun." Aynı zamanda Allahu Teâla böyle yaparsanız size yardım edeceğini de vaadetmektedir.

"Eğer siz Allah'a (dinine) yardım ederseniz Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sabitleştirir."

Allah asla sözünden dönmez. Öyleyse geriye; Allah'ın emrine sımsıkı sarılmaktan, onun dinine yardım etmekten, kâfir Kapitalizmi ve ona çağrıda bulunan düşüncelerden olan Demokrasiyi, çoğulculuğu, insan haklarını ve pazar ekonomisi politikalarını söküp atmaktan ve bunlara insanları teşvik edenlerle acımasızca mücadele etmekten başka yapacak bir şey kalmamaktadır.

İSLÂM ümmetini küfre parçalanmışlığa, ezaya ve cefaya ve şerre karşı bir kalkan gibi koruyacak olan Hilâfeti ikame etmek için şuurlu, muhlis olanlarla birlikte çalışmadıkça Allah'ın yardımı, zaferi tamamlanmayacaktır.

Allah'ın yardımını, zaferini kazanmak ümidi ile sizlere sesleniyoruz ey müslümanlar.

"Ey iman edenler Allah ve Rasülü sizi, size hayat verene çağırdıkları zaman hemen icabet ediniz."